

[Dahlgard.]

tilskud, vi kunne lige så godt begynde at give tilskud til margarinepriserne.

Vi foreslår, at den stærkt kritiserede fordeling af stipendier til skoleelever lægges ud til kommunerne, hvor man kender sine borgere og deres sociale forhold. Der er ingen i denne sal, der vil forsvare den administration, der i øjeblikket foregår på dette område, og vi regner med, at man med lethed, og det vil sige uden at gøre social skade, kunne spare 35 mill. kr.

Hertil kommer forslag om at foretage yderligere besparelser på trafikministeriets område med knap 80 mill. kr.

Tilsammen udgør vore spareforslag 475 mill. kr., som vi mener bør sættes i stedet for den bundne opsparing. Det forekommer det radikale venstre, at der er noget næsten sadistisk i forligspartiernes fastholden af den bundne opsparing i stedet for at acceptere de besparelser, jeg her har nævnt, som i enhver henseende er økonomisk rigtigt virkende og socialt i balance. Jeg er ikke i tvivl om, at forligspartierne er kommet aldeles ud af trit med befolkningens måde at tænke på i disse anliggender.

Hvis man prøver at gøre det politiske resultat op af de sidste ugers forhandlinger, tror jeg, man må komme til følgende resultat: socialdemokratiet har sammen med os andre opnået, at der ikke gribes ind i overenskomstforholdene på arbejdsmarkedet. I stedet tager man imidlertid pengene fra lønmodtagerne i form af bunden opsparing, og så er det jo noget af et spørgsmål, om man ikke er lige så vidt, som før man begyndte.

Endvidere har socialdemokratiet prøvet at få lagt opkrævningen af restskatter om, så den ikke virker så byrdefuld i det kommende vinterhalvår. Det har socialdemokratiet ikke opnået; man har tværtimod fået denne byrde forøget ved, at der nu også skal opkræves bunden opsparing i den pågældende periode. Til gengæld må det erkendes, at socialdemokratiet i enhver anden henseende står som det parti, der har indkasseret indrømmelserne fra sin forhandlingsmodpart.

Regeringen og regeringspartiet har vist sig i stand til at formidle en politik, der ikke har ret megen lighed med regeringens og venstres egen politik og slet ikke med den, som partiet lagde frem for vælgerne ved

valgkampen forud for den 4. december 1973. Det er ikke blot et smalt resultat, det er vel i virkeligheden et meget magert resultat.

Men i én henseende ligner de to forligspartier hinanden: regeringen og venstre har med den største selvfølgelighed af verden disponeret over kristeligt folkepartis mandater, og socialdemokratiet har med samme selvfølgelighed disponeret over centrumdemokraternes mandater. Det må vist bero på disse to partier selv, om det, der her er sket, skal udvikle sig til at blive en vane.

Formanden:

Jeg beklager, jeg også over for tidligere ordførere har praktiseret en taletid på 10 minutter. Den er som rigtigt bemærket 20 minutter, og der er jo ikke andet at gøre ved det end at give de talere, der har fået for lidt i første omgang, mere i anden omgang, om det er fornødent. Men i øvrigt er taletiden jo en ret og ikke en pligt.

Schlüter (KF):

Den 19. december i fjor holdt statsministeren sin tiltrædelseserklæring her i folketingsalen. Den var smuk, ja, den var næsten fornem. Den gjorde et stærkt indtryk på undertegnede, og så har den også nok gjort det på mange andre.

Statsministeren begrundede dannelsen af sin regering, og så sagde han følgende — det står i Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 90 — :

„Det betyder, at tingene ikke kan afgøres bag lukkede døre i et gruppeværelse eller ved et regeringsmøde. Afgørelsen vil ske i fuld åbenhed i denne sal. Intet medlem af folketinget vil være sat uden for indflydelse.“

Ja, det var statsministerens ord den 19. december, jeg her citerede. I dag tør jeg godt sige, at aldrig har gardinerne nok været så nedrullede som i de døgn, regeringen handlede med kun ét parti i statsministeriet. Sjældent har så mange af tingets medlemmer været så totalt afskåret fra medindflydelse som efter indgåelsen af SV-forliget.

Jeg mener, at statsministeren på kortere tid end nogen af hans forgængere har gjort sin tiltrædelseserklæring til skamme. Det er mindre end 8 uger siden, vi hørte tiltrædelseserklæringen, men i dag må jeg betragte den som historie. Hvis et snævert flertal her